

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-214/12 P, C-215/12 P og C-223/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet — støtte, der er ydet til Grazer Wechselseitige-koncernen (GRAWE) i forbindelse med privatiseringen af Bank Burgenland AG — fastsættelse af markedsprisen — udbudsprocedure — ulovlige betingelser uden betydning for det højeste bud — kriteriet om »den private sælger« — sondring mellem de forpligtelser, der påhviler staten, der udøver sin enekompetence som offentlig myndighed, og staten, der handler som aktionær — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt)

(2013/C 367/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Land Burgenland (ved Rechtsanwältin U. Soltész, P. Melcher og A. Egger), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (ved Rechtsanwalt H. Wollmann) og Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer og M. J. Bauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, V. Kreuzsitz og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede), Republikken Østrig og Land Burgenland

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved K. Petersen, T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Kommissionen, hvorved Retten ikke gav medhold i annulationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning 2008/719/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte til privatisering af Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) — tilsidesættelse af EU-retten og herunder artikel 107, stk. 1, TEUF — fejlagtig bedømmelse af Land Burgenlands opfyldelsesgaranti (»Ausfallhaftung«) for Bank Burgenland

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Delstaten Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG og Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 30.6.2012.
EUT C 184 af 23.6.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Lokman Emrek mod Vlado Sabranovic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Saarbrücken — Tyskland)

(Sag C-218/12) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15, stk. 1, litra c) — kompetence i sager om forbrugeraftaler — eventuel begrænsning af kompetencen angående aftaler vedrørende fjernsalg — kausalitet mellem erhvervsmæssig virksomhed via internettet rettet mod medlemsstaten, hvor forbrugeren har bopæl, og beslutningen om at indgå en aftale)

(2013/C 367/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Saarbrücken

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lokman Emrek

Sagsøgt: Vlado Sabranovic

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Saarbrücken — fortolkning af 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — kompetence i sager om forbrugeraftaler — omstændigheder, hvor en erhvervsdrivende ejer et netsted, som er »rettet mod« den medlemsstat, hvor forbrugeren er hjemmehørende — krav om kausalitet mellem denne virksomhed og indgåelse af kontrakt med forbrugeren — mulig begrænsning af kompetencen vedrørende forbrugeraftaler i form af aftaler om fjernsalg

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke kræver, at der foreligger kausalitet mellem det middel, den erhvervsdrivende benytter for at rette sin erhvervsmæssige virksomhed mod den medlemsstat, hvor forbrugeren har bopæl, dvs. et netsted, og aftaleindgåelsen med forbrugeren. Såfremt der foreligger kausalitet, udgør det dog et indicium for en tilknytning mellem aftalen og en sådan virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.